

Cal fer un nou polígon a Ripoll? Protagonistes

Jordi Planadecursach
Arquitecte i pèrit del TSJC

Ripoll des de l'aprovació definitiva del POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal), l'abril del 2008, ha sofert 16 propostes de modificacions puntuals. Les primeres modificacions eren realment puntuals. És a partir del 2011 que es comencen a fer modificacions de calat transformant els criteris i objectius del planejament general. Una d'elles, la "Modificació 11", iniciada a principis de l'any 2014, pretén crear un polígon industrial en els terrenys del municipi de Ripoll situats a ambdós costats de la carretera de les Llosses, a la riba nord de la riera de Vilardell, actualment qualificats com a sòl no urbanitzable. La Comissió d'Urbanisme de Girona en va suspendre l'aprovació definitiva per entendre que no es justificava l'actuació i demanaren que es presentés un estudi ambiental.

Es justifica la necessitat d'aquest polígon que pretén crear 46.200 metres quadrats de parcel·les amb arguments com: Ripoll està mancada de terrenys i naus industrials, els terrenys industrials existents no permeten encabir-hi indústries grans o les naus existents són de tipologies que no s'adapten a les necessitats de la demanda. Aquests arguments, per desgràcia, són difícils de sostenir.

Poso alguns exemples del patrimoni industrial existent a la comarca que ara no s'utilitza: Can Noguera disposa de dues parcel·les, una de 9.380 metres quadrats de sòl lliure i una altra de 8.393, amb 4.906 metres quadrats de naus edificades; Rocafiguera té un terreny lliure de 14.927 metres quadrats i 5.235 de naus per estrenar; Casals és una finca de 37.271 metres quadrats amb 14.776 edificats amb naus de tipologies diverses; Ferros Arimany té al costat un solar lliure de 10.046 metres quadrats; Estamariu, entre altres, disposa d'una parcel·la de 8.482 metres quadrats dels quals són edificats 1.200 amb naus antigues i 3.704 amb nau nova; la Barricona té diversos solars lliures de 16.390, 9.864, 2.870 i 1.317 metres quadrats. Cal esmentar també la Colònia Santa Maria (Saphil), amb 34.700 metres quadrats, i caldria tenir en compte tots els terrenys industrials de fora de Ripoll perquè el tema industrial cal analitzar-lo a escala comarcal. Tenim el patrimoni de totes les antigues colònies tèxtils, n'esmento alguna com la Colònia Llaudet, ara de patrimoni públic i que s'està rehabilitant, o la singular Farga de Bebiè. Per altra part, no es veu cap coherència amb la política industrial que s'ha estat desenvolupant. Diverses de les modificacions del POUM tramitades són contradictòries. La "Modificació 6" canvia les ordenances de les zones industrials per tal de permetre que s'hi instal·lin usos no industrials, com són els

culturals, esportius, recreatius i de restauració. La "Modificació 7" permet en les zones industrials instal·lar-hi activitats ocupant parcel·les inferiors a la superfície mínima regulada. Això genera una dinàmica que fa desaparèixer les reserves de naus i terrenys de dimensions grans. La "Modificació 16" sostreu de la zona industrial de Can Botey terrenys per convertir-los en residencials. La nova proposta d'ocupació de terrenys per a usos industrials en les últimes planes del municipi, en la riba de la riera de Vilardell situada al sud de la població, consolida el model d'assentaments al costat de les carreteres aprofitant els meandres plans que els rius i rieres han creat. Fins ara hem ocupat al nord de Ripoll les planes del Ter i del Freser; ara, per acabar d'encaixonar el nucli residencial, la Rivis-Polis, en una illa al mig de les grans superfícies de cobertes de planxa i fibrociment, ens resta ocupar el sud de la població. A petita escala, reproduïm el model dels pobles de l'àrea metropolitana, on no se sap on comença una població i on acaba, on l'entorn urbà no deixa mai de ser-ho per poder esdevenir un perímetre d'espais oberts.

Tot fa pensar que la justificació d'aquest error és creure, com va fer Aznar, que la llei de l'oferta i la demanda farà que posar més terrenys al mercat disminuirà el preu del sòl i l'activitat econòmica augmentarà. Prescindint del dret a reivindicar un paisatge i uns entorns per viure bé, qualificar terrenys no suposa posar al mercat una oferta de solars adients per ser edificats. Els terrenys per ser edificables han de tenir accesos adequats, subministrament d'aigua, electricitat, clavegueram, il·luminació pública, xarxes de telecomunicacions... Avui ja no acceptem ni els ciutadans ni els que necessiten els terrenys per edificar que aquests serveis es

Fer un consorci amb els propietaris, catalogar i inventariar el patrimoni, valorar-lo i promocionar-lo per posar-lo al mercat seria molt més efectiu que endegar aventures transformadores irreversibles

puguin oferir sense estar integrats mediambientalment i sense garantir-ne la sostenibilitat. Això té un cost que caldrà repercutir als demandants de sòl interessats. Qui són aquests? I perquè han de voler aquests terrenys i no els que ja tenim urbanitzats? Semblava que teníem clar que els polígons industrials era un tema a resoldre a escala comarcal. També semblava que hi havia un cert consens a recuperar les antigues colònies tèxtils. Aprofitar aquests assentaments que ja han transformat el territori i que fins i tot tenen subministrament energètic propi no solament és una oportunitat econòmica sinó una aportació a la conservació d'un patrimoni històric, arquitectònic i cultural. La millor promoció industrial que es pot fer és reivindicar la gran quantitat de terrenys, naus i instal·lacions que tenim al Ripollès. Probablement fer un consorci amb els propietaris, catalogar i inventariar el patrimoni, valorar-lo i promocionar-lo per posar-lo al mercat seria molt més efectiu que endegar aventures transformadores irreversibles.

A corre-cuita

Jordi Vilarrodà

Dimarts, 21. Arriba la notícia de la mort del pare Lluís Rocaspana. Hi ha una Església que, discretament i sense grans discursos, ha fet una ingent tasca social. D'una llarga entrevista a EL 9 TV recordo com parlava de les dues onades migratòries que havia viscut des del convent del Remei, a Vic. No hi havia diferències entre una i altra, entre orígens i creences. A totes dues hi havia gent a qui

Pare Lluís, mossèn Cinto i la Garrotxa

calia ajudar. Quan es fa caricatura fàcil de l'Església, des de l'anticlericalisme primari, convé tenir present gent com el pare Lluís del Remei. Però també es troba a faltar aquesta Església a peu de carrer, hereva del Concili Vaticà II i que representava el pare Lluís. L'Església de l'aplicació radical de l'evangeli.

Dimecres, 22. Es presenten els actes dels 50 anys de la Casa Museu Verdaguer de Folgueroles. Des d'un petit

poble, el poeta va ser capaç d'enlairar-se i aixecar una obra literària universal. Des d'un espai modest, gairebé en l'estretor física, els responsables de la Casa Museu (i ara de la Fundació Verdaguer) han tingut una visió àmplia i han construït el relat del Verdaguer modern. L'activitat d'aquesta casa va molt més enllà de les seves parets. Aviat en tindrem un altre exemple, amb l'estrena a Barcelona del musical Ver-

daguer, ombres i maduixes, una idea engendrada al carrer Major de Folgueroles. **Dijous, 23.** El discurs sobre l'estació de Torelló com a punt de connexió ferroviària de la Garrotxa ja existia a Osona, però és molt important que ara es faci des de la comarca veïna, amb la força que poden tenir els seus ajuntaments i el Consell Comarcal, tal com s'ha explicat avui a Olot. Recordàvem fa pocs dies a EL 9 NOU que la idea de vegueria de l'Alt Ter va fracassar en el seu moment, però qui sap si fets com aquest poden tornar-li a donar ales en el futur. I amb la Garrotxa inclosa.

Lluís Salvadó

Secretari d'Hisenda del govern

En el desplegament de la nova hisenda catalana, hi haurà equilibri entre Vic i Manresa. Cada ciutat comptarà amb una de les noves seus de l'Agència Tributària, segons va anunciar dimecres Lluís Salvadó a l'alcalde de Vic.

reproduïm el model dels pobles de l'àrea metropolitana, on no se sap on comença una població i on acaba, on l'entorn urbà no deixa mai de ser-ho per poder esdevenir un perímetre d'espais oberts.

Ramon Parramon

Director d'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies

L'ACVic no és un espai desconnectat de la realitat, una torre

d'ivori dels artistes. Inicatives com el projecte pedagògic Art i Escola o el debat permanent que impulsa sobre el futur de les Adobe-ries connecten aquest centre amb la societat.

Santi Vivet

Alcalde de Torelló

Es pot valorar si el moment escollit – a una setma-

na del Carnaval – era el més oportú, però el debat sobre qualsevol aspecte de la vida social és bo. I en aquest sentit cal valorar la reflexió que feia l'alcalde de Torelló a les pàgines d'EL 9 NOU.

Anna Erra

Alcalde de Vic

Vic ha tingut una relació conflictiva amb la memòria

històrica de la Guerra Civil. Tot just fa dos anys es va fer un reconeixement a l'alcalde republicà Serra i Badell, i ara s'ha fet a les víctimes dels bombardejos franquistes. Mai no és tard quan arriba.